

tages. Det er jo ganske vist, at som et almindeligt Paabud vilde Finansministeren ikke kunne give disse Regler, men som Bestemmelser med Hensyn til Maalingen vil det jo staae i Finansministerens Magt at ordne Sagen paa den Maade, som jeg angav. Jeg skal derfor stemme for Loven, saaledes som den nu foreligger.

Finansministeren: Jeg ønsker ikke, at Tausshed fra min Side skal fortolkes som et Samtykke, som jeg ikke er istand til at kunne give. Det er, forekommer det mig, aldeles klart, at, fordi der er givet Finansministeren eller Overtoldbestyrelsen en Bemyndigelse til at træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til, hvorledes Opmaalingen skal gaae for sig, følger det ikke deraf, at han tillige har Berettigelse til at stille Betingelser, som skulde være skyldstjorte, forinden Maalingen finder Sted, naar disse ikke alt ere givne ved Lovgivning. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem alligevel godt kan berolige sig; thi jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at hvis det skulde vise sig nødvendigt, vil Indenrigsministeren, som i Henhold til den i vort Land gjældende Lovgivning, nemlig Loven af 23de Februar 1866, er den Competente, paa Foranledning af Finansministeren komme den tilstedeberørende Trang imøde. Jeg tør saaledes haabe, at det, at Finansministeren ikke kan gjøre det efter sin egen Magtfuldkommenhed, ikke vil have nogen Indflydelse paa, at Mængderne, isald de skulde vise sig, — hvad jeg meget betvivler — jo vilde blive afhjulpne ad administrativt Veie, og derved er jo det ærede Medlem tilfredsstillet.

Melchior: Jeg skal kun bemærke, at jeg meget godt kan berolige mig ved Finansministerens Erklæring. Kun vilde jeg meget ønske, at man ikke vilde vente saalænge, indtil denne Trang virkelig viser sig; men at man allerede iforveien vilde tage de Bestemmelser, som efter min Overbeviisning dog vilde blive nødvendige. Men jeg skal iøvrigt, som sagt, erkjende, at Sagen meget godt kan ordnes administrativt, og forsaavidt som den ærede Finansminister ikke skulde troe efter Lovene at være bemyndi-

get til blandt de Regler, Overtoldbestyrelsen skal fastsætte, at træffe saabanne Bestemmelser, vil jo i alt Fald Indenrigsministeren kunne træffe dem efter den Foranledning, som Finansministeren hertil maatte give.

Da ikke Flere begjærede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 2769 — 70) fattedes under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Formanden: Loven vil nu blive tilføjet Conseilspresidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om en extraordinair Bevilling til Krigsministeriet.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A.; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 5691.)

Krigsministeren: Jeg skal tillade mig at gjøre det høie Thing bekendt med de Forandringer, som det foreliggende Lovforslag er undergaaet i det andet Thing. Det oprindelige Lovforslag, som i sin Tid ogsaa er blevet meddeelt dette Thing, gik ud paa en overordentlig Bevilling af 1,885,700 Rb., hvorimod Bevillingen, saaledes som Forslaget nu foreligger fra det andet Thing, kun anbrager 1,508,240 Rb. Der er altsaa en tilshneladende Nedsættelse af omtrent 377,000 Rb. Derimod er der kommet en anden Post ind, som findes opført under § 2, nemlig til midlertidig Forøgelse af Kræfterne i Ministeriet 12,000 Rb., hvilket ikke var foreslaaet af Krigsministeren. Derved bringes hele den foreslaaede Bevilling op til 1,520,240 Rb., og den tilshneladende Nedsættelse bliver altsaa 365,000 Rb. Jeg betegner denne Nedsættelse som tilshneladende, fordi der i det andet Thing har gjort sig den Erkjendelse gjældende, at Forslagene i det Hele vare vel begrundede, og at den overveieende Deel af de Summer, som vare begjærte, kun var beregnet paa at afhjælpe en virkelig tilstede-